

Γεωργική Στήλη

ΤΟ ΚΛΑΔΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΛΗΑΣ

M. ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ, Γεωπόνου

Ζον (τελευταῖον)

Τέτιστος τέλος καὶ βασικώτερος σκοπὸς τοῦ κλαδεύματος εἶναι:

Ἡ διευκόλυνσις τῆς καλῆς καὶ κανονικῆς καρποφορίας.

Βεβαίως καὶ οἱ προηγούμενες ἐργασίες ποὺ ἀναφέραμε ἀποβλέπουν εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς καλῆς καὶ ποφορίας τοῦ δένδρου, ἀλλὰ αὐτὴ ἐπιτυχάνεται κυρίως μὲ τὸ κλάδευμα τῆς καρποφορίας δύναμις ἀναπτύξει.

Πῶς πρέπει νὰ κλαδεύσουμε

Γιὰ νὰ ποῦμε πῶς κλαδεύψαμε ἐναὶ ἔλαιοδενδρο καὶ πρέπει κυρίως:

1) Νὰ τοῦ δώσουμε ἔνα σχῆμα, νὰ μὴ τὸ ἀφίσουμε ψηλὸν ἀπὸ τὴν μία μερία καὶ κοντὸν ἀπὸ τὴν ἄλλη. Νὰ εἶναι τὸ δένδρο συμμαζευμένο, σου λουπομένο. Συνήθως κλαδεύνται μόνο τὰ μεγάλα δένδρα, ἔχομε δικαίως καὶ τὴν περίπτωσι τῶν μικρῶν δενδρούλων. Αὐτὰ εὐθὺς μετὰ τὴν φύτευση καθοντάται στὸ σταύρωμα καὶ σὲ ὑψῷο περίπου 1-1.20. Αφίνονται δὲ τρεῖς συνήθως βραχίονες.

2) Τὸ ὑψὸς του νὰ μὴν εἶναι ὑπερβολικό. Γιὰ νὰ μποροῦν νὰ γίνωνται εὔκολα οἱ διάφορες ἐργασίες.

3) Νὰ μὴν ἀφήνουμε λαιμάργους στὴν ἐλάτη μας "Οσοι εἶναι στὴν μέση τοῦ δένδρου πρέπει ν' ἀφαιροῦνται, οἱ ἄλλοι ἀραιώνονται ἢ λυγίζονται.

4) Νὰ μὴν ἀφήνουμε στὸ δένδρο περισσότερα κλωνάρια ἀπὸ δύο φαίνεται πᾶς πρέπει νὰ ἔχῃ, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ τὰ τρέφη καὶ νὰ καρποφορῇ κανονικά.

5) Νὰ κόβεται κάθε τὶ ποὺ δὲν εἶναι γερὸς καὶ νὰ καίγεται ἀπαραίτητως.

6) Τὰ κλωνάρια τοῦ δένδρου νὰ βλέπουν πρὸς τὸ ἔξω μέρος.

7) Ἡ ἱκανότης τοῦ ἔλαιοκλαδεύτου φαίνεται ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ κάνει τὶς τομές.

8) Ν' ἀνοίγουμε τὸ σαπισμένο μέρος τοῦ κορμοῦ καὶ ν' ἀπομακρύνουμε διὰ δὲν εἶναι γερός.

9) Οἱ τομές ἰδίως τῶν μεγάλων κλώνων νὰ λειαίνωνται καὶ οἱ πληγὲς ν' ἀπολυμαίνονται.

10) Νὰ καθαρίζουμε τὸν κορμὸν καὶ τοὺς κλάδους ἀπὸ τὶς λειχῆνες, γιατὶ γίνονται συχνὰ ἐστία ἐπιβλαβῶν ἐντόμων.

Ἐργαλεῖα κλαδεύματος

1) Σκάλα, 2) Τσεκούρι, 3) ποιόνι, 4) Σερόπετα, 5) Ψαλλίδι

Σκάλες ἔχουμε δύο εἰδῶν, τὶς διπλὲς μὲ τὶς δόποις μποροῦν νὰ κλαδεύσουν συγχρόνως δύο ἄτομα, καὶ τὶς τρίποδες. Εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὸ κλάδευμα καρποφορίας δύος θά δοῦμε ποιὸ κάτω.

Τὸ τσεκούρι πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ κόβῃ καλά. Χρησιμοποιεῖται γιὰ χονδρούς κλάδους ἢ καὶ γιὰ λεπτοὺς ἐφ' δύον δὲ τεχνίτης διαθέτει καλὴ ἐξάσκησι.

Τὸ πριόνι εἴτε κοινὸν εἴτε καμπυλωτὸν εἶναι μᾶς χρησιμεύει πολὺ γιὰ τὸ κόψιμο τῶν κλάδων μέσου πάχους.

Ἡ σερόπετα εἶναι ἔνα πολὺ κοφτεὸ ἐργαλεῖο, ἀπαραίτητο γιὰ νὰ γλυκαίνῃ τὶς τομές τῶν κλάδων μετὰ τὴν κοπή τους μὲ τὸ πριόνι ἢ ἄλλο ἐργαλεῖο.

Τέλος τὸ ψαλλίδι εἶναι τὸ ποιόνι πολύτιμο ὅπλο τοῦ ἔλαιοκλαδεύτου, χρήσιμο γιὰ τὸ κλάδευμα καρποφορίας στὶς ποδιὲς ἢ σ' ἄλλα τμήματα τοῦ δένδρου.

Τριῶν εἰδῶν κλαδεύματα διακρίνομε στὴν Ἐλλάς.

α) Τὸ κλάδευμα προσαρμογῆς. Κατὰ τὸ κλάδευμα αὐτό, ἐπιδιώκεται ἡ προσαρμογὴ ἐνὸς ἐγκαταλειμμένου δένδρου εἰς τὸ περιβάλλον του. Ἐπιτυχάνεται δὲ αὐτὸ

ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΟΝΣΕΡΒΕΣ ΚΡΕΑΤΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΜΠΙΚΑΣ ΠΕΤΡΟΓΙΑΝΝΗ

"Οπως στὶς πόλεις, ἔτσι καὶ στὰ χωριά μας, ἡ γυναικά εἶναι ἔκεινη,

ποὺ «κουμανιάρει» τὸ σπίτι. Ἀπὸ αὐτὴν ἔξαρταται ἡ οἰκονομία τῆς οἰκογενείας.

"Ἀν εἶναι καλὴ νοικοκυρὰ καὶ οἰκονόδημα, τότε καὶ τὰ χρήματα ὅταν φθάνουν καὶ κάτι θά χρειάζεται περισσεύει γιὰ ἔνα παραπανίσιο πρόγραμμα, ποὺ θὰ στολίσῃ καὶ θὰ δημοφραΐνῃ τὸ σπιτικό. Γι' αὐτὸν καὶ η εὐθύνη της εἶναι μεγάλη.

"Πρέπει νὰ τρέφωνται δύοι καλά. Ἀπὸ τὰ χαράματα ὡς τὴν νύχτα δουλεύει δὲ δένδρος. Τὰ παιδιά εἶναι σὲ κρίσιμη ἥλικια, καὶ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ δυναμικούς τρόφους, γιὰ νὰ «στηλώσουν». Πῶς θὰ τὰ καφέρονται;

"Κάθε εἶδος κρέατος πρὸς μῆτραν στὸ δόχειο, ἡ στὴν γυάλα, δύον θὰ τρέφωνται δύοι καλά.

"Ἄπο τὰ χαράματα ὡς τὴν νύχτα δουλεύει δὲ δένδρος. Τὰ παιδιά εἶναι σὲ κρίσιμη ἥλικια, καὶ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ δυναμικούς τρόφους, γιὰ νὰ «στηλώσουν». Πῶς θὰ τὰ καφέρονται;

"Άντιπολιτευόμενος! Ιδοὺ τὸ πρό-

πότιον μεριμμάτων [γυαλιά μου] στὴν τρωινή κυβέρνησην ἡ οἰκονομίας [θά πετάξω]

Πατρίς ἐδώ, πατρίς ἐκεῖ πατρίς τὸ

πατρίς, μά τινος θεού, πατρίς τὸ

πατρίς τοῦ πατρίδος [φύγων διάσημον]

Τὰ οἰκονομολογικά! Ιδού πρώτη

Τὰ στρατανατολογικά! Ιδού καὶ ἡ

Τὸ μεγαλεῖον, πατρίς τὸ δόξιον, πατρίς τὸ δόξιον, καὶ τὸ ἀνήκοντα πάπια καὶ πάπια τὸ

τρεῖς καὶ τρεῖς τὸν διάσημον

Τὸ εξεστιερικόν, πότιον τὸν διάσημον

Τὸν διάσημον τὸν διάσημον

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ιδιωτῶν Δραχ. 60
Κοινοτήτων > 150
Διαφ. Οργανισμῶν > 150
Εξωτερικοῦ Δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Σένται
δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί,
ἀγγελίας κλπ. δοχ. 3 ματα στίγον

* Υπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
Τα χειρόγραφα δημοσιεύσεις η
μή, δεν έπιπτερέφονται.

Ο ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΟΣ

ΕΡΧΕΤΑΙ δό φίλος μας δό Θανάσης,
καὶ μᾶς βρίσκει στὸ ταβερνάκι
νὰ πίνουμε ἔνα κοκκινέλι νέκταρ.
Ἐρχεται δύως πολὺ μελαγχολικός.
Κάθεται καὶ λέει μιὰ καλησπέρα
ὅλο στεναχώρια κι' ἀναστεναχιούς.
Τὸν βλέπουμε ἐμεῖς οἱ ἄλλοι ἔτσι
κατσουφασμένοι, καὶ τὸν ρωτάμε.

— Τι ἔχεις Θανάση;

· Απάντησις κοφήτη.

— Οταν πέφεται τὸ σούρουπο κι'
ἀρχίζει νὰ βραδυάζει μελαγχολῶ,
στὸ δωμάτιό μου.

Χαμογελῶ ἔγω καὶ τοῦ δίνω ἔνα
ποτήρι.

— Πιές.

Δὲν τὸ ἔγγιζει. Ἐννοῶ δύμως πλη-
ρέστατα τὸν πόνο του.

— Τὰ βράδυα μελαγχολεῖς;

— Ναι.

Κουνάω τὸ κεφάλι μου καὶ τοῦ
ἀπαντά.

— Πάσχεις ἀπ' τὴν ἴδια ἀρρώστεια
ποὺ ἔπασχα κι' ἔγω.

Καὶ τοῦ ἔξηγῶ τὴν ἀρρώστεια.
Τὴν ἔξηγῶ καὶ στοὺς ἄλλους. Ὁ
Θανάσης δύως ἔιχα καταλάβει, ἥ-
ταν ἔρωτευμένος. Καὶ μάλιστα στὰ
γεμάτα. Κι' ἐπειδή, δύως εἶχα κα-
ταλάβει πάλι, θὰ είχε τίποτα αι-
σθηματικές ἀπογοητεύσεις τὸν
πλημμύριζε η μελαγχολία. Ἰδίως
τὰ βράδυα.

— Ετοι παιδιά, ἔχω δίκηο, κάνω
στοὺς ἄλλους. Τὰ βρῆκα;
· Επεμβάνει δό Θανάσης.

— Δὲν τὸ βρῆκες.

Μένω μ' ἀνοιχτὲ στόμα.

— Κοροΐδευις; τοῦ κάνω.

— Καθόλου. Ἀλλος εἶναι δό λόγος.
Καϊκανέισσας δὲν μπορεῖνάτὸν βρῆ.
· Εδῶ ναστενάζει βαθύτατα πάλι.

— Ασακ. Κανεῖς σας.

Θίγονται οἱ ἄλλοι τῆς παρέας.

— Θά τὸ βροῦμε, λένε μ' ἔνα
στόμα.

— Αν τὸ βρῆτε θὰ κεράσω μιὰ
δόκα. Κι' δέν δὲν τὸ βρῆτε, θὰ μὲ κε-
ράσετε ἀπὸ μιὰ δόκα.

Καὶ γράφει τὸ λόγο τῆς βραδυ-
νῆς του μελαγχολίας σ' ἔνα χαρτά-
κι. Μετά τὸ δ. πλώνει καὶ τὸ βάζει
κάτω ἀπ' τὸ πιάτο μὲ τὸ τυρί. Καθ-
ένας μας θά είχε τὸ δικαίωμα ν' α-
παντήσει δούλων φορές.

— Είσαι ἔρωτευμένος, λέω πρῶτος

— Σοῦ εἰπά όχι.

— Τότε ρωμανικός.

— Καὶ πάλι όχι.

Χάνω ἔγω καὶ παίρνει τὸν λόγο
δ' Θωμάς.

— Είσαι ψυχή ποιητική.

— Δὲν τὸ βρῆκες.

— Μιλᾶς μὲ τ' ἀστρα ἔτσι;

— Τίποτα, τίποτα.

Χάνει κι' δὲ θωμάς. Κατόπιν χά-
νει κι' δὲ Λεωνίδας. Σὲ λίγο χάνει
κι' δὲ Αρίστος. Σχολάει κι' δὲ Διο-
γένης. Τὸ ίδιο κι' ἀλκιβιάδης. Καὶ
κανείς μας δὲν τὸ βρίσκει. Πεισμώ-
νομεις ἀσχημα. Μᾶς βλέπει θυμωμέ-
νους δὲ ταβερνιάρης, δὲ κύριον Μιχάλης
καὶ μουρμουρίζει.

— Τὶ συμβαίνει βρὲ παυδιά;

Τοῦ ἔξηγονδε δείχνοντας τὸν Θα-
νάσην.

— Εγώ ξέρω τὸν λόγο, κάνει δ
κύριον Μιχάλης.

— Αδύνατον λέει δό Θανάσης.

— Τὸ ξέρω.

Βάζουν στοίχημα ἔνα γεῦμα, ἀν-
έχανε δὲ κύριον Μιχάλης θὰ ἔτρωγε
τζάμπα δό Θανάσης, κι' ἔνα πακέτο
το σιγάρα τὰ δόπια θὰ ἔπαιρνε
κέρδιζε δο ταβερνιάρης.

— Λοιπόν, τοῦ κανέν, ἄκου. Με-
λαγχολεῖς τὰ βράδυα μόλις πᾶς
στὸ δωμάτιο σου διότι είσαι ἔρω-
τευμένος.

— Λέμε δοι μας μ' ἔνα στόμα.

— Ξασές.

— Γιατί;

— Γιατί αὐτὸ τῶπαμε ἐμεῖς. Πές
καὶ κάτι ἄλλο, γιὰ νὰ τελειώνουμε
κύριον Μιχάλη.

Γίνεται κατακόκκινος. Κάθεται
στὴν καρέκλα, καὶ πίνει μονορούφι
ἔνα κατούταράκι. Σκουπίζει τὰ χει-
λιά του καὶ φωνάζει.

— Τὸ βρῆκα. Μελαγχολεῖς τὰ βρά-
δυα ἔνεκα ποὺ δὲν είναι ἔρωτευμέ-
νος. Ετοι.

Πολὺ σοβαρός καὶ πολὺ βαρύς, δ-
παντάς δό Θανάσης.

— Οχι.

— Δὲν τὸ βρῆκα;

— Οχι. Λοιπόν χάσατε δοι σας.

· Εσύ ἀγαπητέ μου κύριον Μιχάλη
γένια ἔκλεκτο καὶ μὲ ἔξιτετικούς
μεζέδεις κι' ἐσεῖς ἀγαπητότατοι φί-
λοι, ἔτουστήτε νὰ κεράσητε
στὸν πάτητο στὸν κεράσητε.

— Τὸ βρῆκα. Μελαγχολεῖς τὰ βρά-
δυα ἔνεκα ποὺ δὲν είναι ἔρωτευμέ-
νος. Ετοι.

Πολὺ σοβαρός καὶ πολὺ βαρύς, δ-
παντάς δό Θανάσης.

— Οχι.

— Δὲν τὸ βρῆκα;

— Οχι. Λοιπόν χάσατε δοι σας.

· Εσύ ἀγαπητέ μου κύριον Μιχάλη
γένια ἔκλεκτο καὶ μὲ ἔξιτετικούς
μεζέδεις κι' ἐσεῖς ἀγαπητότατοι φί-
λοι, ἔτουστήτε νὰ κεράσητε
στὸν πάτητο στὸν κεράσητε.

— Τὸ βρῆκα. Μελαγχολεῖς τὰ βρά-
δυα ἔνεκα ποὺ δὲν είναι ἔρωτευμέ-
νος. Ετοι.

Πολὺ σοβαρός καὶ πολὺ βαρύς, δ-
παντάς δό Θανάσης.

— Οχι.

— Δὲν τὸ βρῆκα;

— Οχι. Λοιπόν χάσατε δοι σας.

· Εσύ ἀγαπητέ μου κύριον Μιχάλη
γένια ἔκλεκτο καὶ μὲ ἔξιτετικούς
μεζέδεις κι' ἐσεῖς ἀγαπητότατοι φί-
λοι, ἔτουστήτε νὰ κεράσητε
στὸν πάτητο στὸν κεράσητε.

— Τὸ βρῆκα. Μελαγχολεῖς τὰ βρά-
δυα ἔνεκα ποὺ δὲν είναι ἔρωτευμέ-
νος. Ετοι.

Πολὺ σοβαρός καὶ πολὺ βαρύς, δ-
παντάς δό Θανάσης.

— Οχι.

— Δὲν τὸ βρῆκα;

— Οχι. Λοιπόν χάσατε δοι σας.

· Εσύ ἀγαπητέ μου κύριον Μιχάλη
γένια ἔκλεκτο καὶ μὲ ἔξιτετικούς
μεζέδεις κι' ἐσεῖς ἀγαπητότατοι φί-
λοι, ἔτουστήτε νὰ κεράσητε
στὸν πάτητο στὸν κεράσητε.

— Τὸ βρῆκα. Μελαγχολεῖς τὰ βρά-
δυα ἔνεκα ποὺ δὲν είναι ἔρωτευμέ-
νος. Ετοι.

Πολὺ σοβαρός καὶ πολὺ βαρύς, δ-
παντάς δό Θανάσης.

— Οχι.

— Δὲν τὸ βρῆκα;

— Οχι. Λοιπόν χάσατε δοι σας.

· Εσύ ἀγαπητέ μου κύριον Μιχάλη
γένια ἔκλεκτο καὶ μὲ ἔξιτετικούς
μεζέδεις κι' ἐσεῖς ἀγαπητότατοι φί-
λοι, ἔτουστήτε νὰ κεράσητε
στὸν πάτητο στὸν κεράσητε.

— Τὸ βρῆκα. Μελαγχολεῖς τὰ βρά-
δυα ἔνεκα ποὺ δὲν είναι ἔρωτευμέ-
νος. Ετοι.

Πολὺ σοβαρός καὶ πολὺ βαρύς, δ-
παντάς δό Θανάσης.

— Οχι.

— Δὲν τὸ βρῆκα;

— Οχι. Λοιπόν χάσατε δοι σας.

· Εσύ ἀγαπητέ μου κύριον Μιχάλη
γένια ἔκλεκτο καὶ μὲ ἔξιτετικούς
μεζέδεις κι' ἐσεῖς ἀγαπητότατοι φί-
λοι, ἔτουστήτε νὰ κεράσητε
στὸν πάτητο στὸν κεράσητε.

— Τὸ βρῆκα. Μελαγχολεῖς τὰ βρά-
δυα ἔνεκα ποὺ δὲν είναι ἔρωτευμέ-<

